ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Κ. Μ.

Ἡ περισσότερες κοσμικὲς κυρίες καὶ Δεσποινίδες εἶνε εἶδος φυτῶν στεριλιζε πού τὸ μόνον πού κατορθώνουν εἶνε νὰ ἰκανοποιοῦν τὰ μάτια πού ταῖς βλέπουν στερούμεναι χυμοῦ καὶ δροσιᾶς. Κομψοντυμένες κοῦκλες μὴ ἔχουσαι κἂν τὸν νεώτερον μηχανισμὸν ν' ἀρθρώνουν μερικὲς λέξεις. Ὅταν λοιπὸν τυχη νὰ συναντήσετε μέσα στὸν φαντασμόγορον διάκοσμον τῶν αἰθουσῶν μία κυρία πού νὰ σκέπτεται λογικά, νὰ μιλῇ εὐχάριστα γοητευτικά, καὶ νὰ προσηλυτίζῃ τὸ ἐνδιαφέρον σας ἀβίαστα, εἶνε κάτι σπάνιο καὶ τὸ ἀπολαμβάνετε διπλᾶ. Ἡ περὶ οὗ ὁ λόγος κυρία κατέχει τὸ μυστικὸν νὰ συγκρατῇ τὸ ἐνδιαφέρον σας Δὲν εἶνε ὡραία, ἀλλὰ ἔχει τὴν εὐμορφιὰ τῆς συμπαθητικότητος που θέλει περισσότερον. Εἶνε μελαγχροινή, ἐκφραστικὴ φυσιογνωμία, ἡ ὁποία ὅταν ὁμιλῇ, γίνεται πολὺ ἑλκυστική, ἴσως ἐπειδὴ εἶνε ἐκτάκτω; καλὴ καὶ εὐγενική, καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ πολυτιμότατον προνόμιον γιὰ τὴν ἐποχή μας. Ζῇ ποὺ στὸ σπίτι της καὶ πολὺ δικαίως καὶ εἶνε τόσον καλλιτεχνικὰ διασκευασμένο, καὶ ἡ κάθε λεπτομέρεια, κάθε ἔπιπλο, κάθε εἰκόνα καὶ κομψοτέχνημα εἶνε ἔργον ἐξαιρετικῆς τέχνης ὀφειλόμενον εἰς τὸ δαιμόνιον γοῦστο τοῦ συζύγου της, ὅστις εἶνε βαθυστόχαστος ἐρευνητὴς ἀριστουργημάτων τῆς παλαιᾶς τέχνης.—Ἡ συμπαθητικὴ μικρὰ κυρία! Ἔτσι εἶνε γνωστὴ ἡ μικροσκοπικὴ καὶ νεαρὰ μονταίν, ἡ ὁποία σπανίως σημειώνει ἀπουσίαν στῆς πλέον σμάαρτ σαλονικὲς συναθροίσεις, ὅπου εἶνε λίαν περιζήτητη. Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην τσαϊ-ραουτ παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Πεσμαζόγλου εἰς ὀλιγάριθμον φιλικὸν κύκλον. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μ. Μελᾶ, ἡ κ. καὶ Δὶς Διπλαράκου μὲ τουαλέττα ἁπλουστάτη, μαύρην, σὲ κοὺπ ἐκτάκτως ἀριστοτεχνικόν, καὶ μόνην γαρνιτούρα ἕνα ἰδιόρρυθμον καὶ λίαν καλαίσθητον παντατλίφ, μία φούντα ἀπὸ μαργαριτάρια συγκρατημένη ἀπὸ ἕνα μεγάλο ρουμπίνι.

— Κατ' αὐτὰς σημειώνονται πολλὲς δεξιώσεις, περιωρισμένες ὅμως ἀκόμη εἰς ὀλιγάριθμον κυκλον κεκλημένων, καὶ ὑπὸ τύπον μπρίτζ, πόκερ, ράουτ, μα-τζό γκ

— Ἤρχισαν νὰ προσδιορίζωνται καὶ ἡμέρες καὶ ἑσπέρες δεξιόσεων χαρτοπαικτικῶν, Κατὰ Παρασκευὴν βραδειὰ μπρὶτζ παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ Βασιλειάδη, ἐπίσης παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Τριανταφυλλάκου, Κατὰ Πέμπτην ἀπόγευμα παρὰ τῇ κ. Ι. Καλβοκορέση. Κατὰ Σάββατον ἑσπερὶς μπρὶτζ παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Δ. Βασιλείδη

— Καὶ ἕνα λίαν ἐνθαρρυντικὸν παράδειγμα, πού φανερώνει πρόοδον ὡς πρὸς τὰς κοινωνικὰς προλήψεις· ἡ ὡραιοτέρα κοσμικὴ Δεσποινὶς - ἀρχικὰ Ν Δ ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν τοῦ σκηνικοῦ ἤθους εἰς την σχολὴν τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου. Ἡ ἀνωτέρω ἐκλεκτὴ Δεσποινὶς ἦτο μαθήτρια τοῦ φημισμένου καλλιτέχνου Κυρίου Ἀλμπὲρ Λαμπὲρ στὸ Παρίσι.

— Ἕνας πολυτελέστατος γάμος ἐτελέσθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὰς θαυμασίας αἰθούσας τοῦ Πτὶ—Παλαί. Ἡ νύφη, ἐκτάκτως ἐκλεκτὴ Ἀθηναία, ἔφερεν ἀμφίεσιν ὡραιοτάτην λευκὴν μὲ πέρλες καὶ δαντέλλα ἀληθινὴν σὲ στὺλ ἱσπανικόν, συγκρατημένον μὲ πολυτελέστατον διάδημα.

— Μεταξὺ τῶν κεκλημένων διακρίνομεν τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀθανασιάδη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Σιμοτούλου μὲ τουαλέττα ποὺ τὴν χαρακτηρίζει ἐξαιρετικὸ cachet. Μία ἀξιοθαύμαστη ἐμψύχωσις παριζιάνικου κροκὶ ἡ δ)νὶς Nada Διπλαράκου μὲ τουαλέττα χρώματος πορτοκαλλι γαρνιρισμένον μὲ γούνα ἀσημόχρουν. Ἡ Δὶς Ἀσπασία Σακορραφου μὲ τουαλέττα βαθυκύανον καὶ ὁμοιόχρωμον πίλον.

— Καὶ εἰς τὴν ἀνωτέρω συνάθροισιν παρετηρήθη ἡ αὐτὴ τάσις πρὸς ντύσιμο ἀτημέλητον καὶ ἔβλεπε κανεὶς κυρίους φέροντας σακάκι ὅλων τῶν χρωματισμῶν καὶ ἄλλους μὲ ζακέττες. Ἡ αὐτὴ ποικιλία ἐπεκτείνετο καὶ εἰς τὰς ἀμφιέσεις των κυριῶν καὶ Δεσποινίδων ἐκ τῶν ὁποίων πολλαὶ προσῆλθον μὲ φορέματα ἀπογευματινὰ περιπ του καὶ ὀλίγισται μὲ τουαλέττα ποὺ νὰ συντονίζεται εἰς τὸ πολυτελὲς περιβάλλον. Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΝ.— Ὑπὸ τοῦ θιάσου Αὐλωνίτου ἐδόθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν παράστασις ὑπὲρ τῶν προσκόπων.

Παρέστη ἐκλεκτὸς κόσμος, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κ. κ. Πέρσελ, Μαργαριτίδου, Ἀσημακοπούλου, Ἀξονίδου, Ἐλευθεριάδου, Ἀλγιανάκι, Ψαροπούλου, Χριστόγλου, Καζακίδου, Ζαπάρτα, Φραντζῆ, Μανδαλίδου, Μαγλῆ καὶ αἱ δεσποινίδες Ψαλτοπούλου, Μπαγιαννίδου, Τσιβδαρᾶ, Βελτίδου, Μιχαηλίδου, Ρωκιντζῆ, Μανδαλίδου, Μαγλῆ, Τζίβρε καὶ Τολίδο. ΒΟΣΚΟΣ

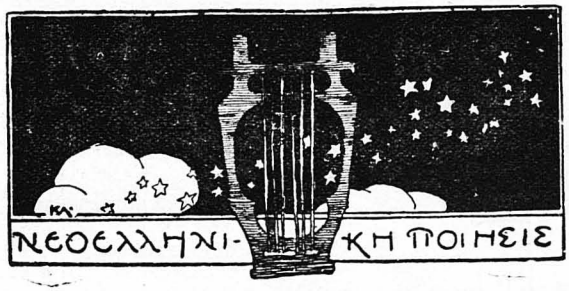

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΛΕΝΑΟΥ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ

Φεύγουν τρεῖς καβαλάρηδες ἀπὸ χαμένη μάχη,
Πῶς πᾶν ἀργοπερπάτητοι; Ποῦ πᾶν οἱ τρεῖς μονάχοι;
Τὸ αἷμα ἀπὸ τρίσβαθες πληγὲς ἀστείρευτο ἀναβρύζει.
Κ' εἶνε ἡ ροή του ὁλόθερμη καὶ τ' ἄλογα ἐρεθίζει.
Κι' ἀπὸ τὴς σέλλες στάζοντας κι' ἀπὸ τὰ χαλινάρια
Σμιχτὰ μ' ἀφροὺς καὶ κορνιαχτο το αἷμα χαράζει ἀχνάρια.
Τ' ἄλογα ἀργά, ἀλαφρὰ πατοῦν τὸ χῶμα εἰδ' ἄλλως τὸ αἷμα
Θολωσφύριζε σὰ σίφουνας καὶ θάτρεχε σὰ ρέμα.
Πᾶν οἱ τρεῖς καβαλάρηδες κοντα-κοντα καβάλα
Καὶ τὰ λιγόζωα τὰ κορμια στυλώνουν τὸ ἕνα τ' ἄλλα,
Μάτια στὰ μάτια, σκύφτοντας κυττάζονται θλιμμένοι
Καὶ λέει καθένας μὲ φωνὴ στὰ χείλη ἀποσβυμένη:
—Μὲ καρτερεῖ ἡ πειὸ ὄμορφη νειὰ στο μακρυνὸ χωριό της,
Γι' αὐτὸ πονῶ, ποῦ χάνομαι μὲσ' στὸν ἀνθὸ τῆς νιότης.
—Ἐγὼ ἔχω σπίτι, κι' ἔχω αὐλὴ καὶ κῆπο καρπισμένο,
Μὰ πρὶν τῆς ὥρας μου ἔρημος σὲ ξένη γῆ πεθαίνω.
—Μονος μου πόθος καὶ στερνὸς ὁ πόθος τοῦ ἄλλου κόσμου
Καὶ τίποτε ἄλλο, — ὅμως πικρὸς καὶ πάλι ὁ θάνατός μου.
Κι' ἐπάνω ἀπὸ τὴν πένθιμην ἐκείνη συνοδεία
Πετοῦν παραμονεύοντας ὄρνια μεγάλα τρία,
Κ' ἕνα μὲ τ' ἄλλο κρώζοντας μοιράζουν τὸ φαΐ των;
—Αὐτὸν ἐσύ, κι' αὐτὸν ἐσύ, κ' ἐγὼ θὰ φάω τον τρίτον.

(Μεταφρ.) Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΒΕΡΛΑΙΝ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ

Μέσα στὸ πάρκο τὸ παλιό, ποὺ παγωνιὰ κι' ἐρμιὰ τὸ δένουν
Δυὸ ἴσκιοι ξάφνου φαίνονται ξευγάρι νὰ διαβαίνουν.
Τὰ ματια τους εἶνε νεκρά, κι' ἀπ' τ' ἀπαλό τους στόμα.
Τὰ λογια βγαίνουν σιγαλά, ποὺ μόλις ἀγγικιοῦντ' ἀκόμα.
Μέσα στὸ πάρκο τὸ παλιο, τὸ ἐρημικὸ καὶ παγωμένο,
Δυὸ ἴσκιοι ἀναθυμίζονται κἄποιον καιρὸν εὐτυχισμένο.
— Θυμᾶσαι τάχα τα παλια τὰ ὀνειρεμένα ἐκεῖνα χρόνια;
— Τώρα πρὸς τί νὰ μὲ ρωτᾷς ἂν τὰ θυμοῦμαι αἰώνια;
Τάχα ἡ καρδιά σου χτύπο της ἀκόμα τ' ὄνομά μου τῶχει;
Ζῇ κ' ἡ ψυχή μου πάντοτε στὰ ὀνείρατά σου;—Ὄχι.
— Ὦ τῆς ἀξεχαστες στιγμὲς τῆς θείας εὐτυχίας! ποὺ νᾶνε;
Στόμα με στόμα ἐσμίγαμε, θυμᾶσαι;—Ἀλήθεια πᾶνε..,
Πῶς ἦταν τότε ὁ οὐρανὸς γαλάζιος κι' ἡ ἐλπίδα πόση!
Πάει κι' ἡ ἐλπίδα ὁ οὐρανὸς μαῦρος τὴν ἔχει περιζώσει.—
Ἔτσι στὰ στάχυα τὰ τρελλὰ ἡ δυὸ σκιὲς περιπατοῦσαν,
Κ' ἡ νύχτα μόνον ἄκουγε τὰ λόγια ποὺ μιλοῦσαν.

Μετάφρ. Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΒΕΡΛΑΙΝ

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ

Ἤρθα τὸ ἔρημο ὀρφανὸ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους
Τὰ μάτια μου τὰ ἥμερα μόνο πλοῦτο εἶχα ἐγώ
Πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἦρθα στοὺς μεγάλους τόπους,
Οἱ ἄνθρωποι δὲν μ' εὗραν πονηρό.
Στὰ εἴκοσί μου χρόνια μιὰ λαχτάρα νέα
Με τῆς ἀγάπης τ' ὄνομα ὠϊμὲ
Κάθε γυναῖκα μ' ἔκανε νὰ τηνὲ βρίσκω ὡραία
Καμμιὰ γυναῖκα δὲν μ' εὑρῆκε ὄμορφον ἐμέ.
Χωρὶς πατρίδι, δίχως νὰ δουλεύω Βασιληᾶ κι' ἀκόμα χωρὶς [νᾶμαι παληκάρι
Πῆγα στὸ πόλεμο γιὰ νὰ πεθάνω μὰ ὁ θάνατος δὲν μοῦκανε [τὴ χάρι
Ἀργὰ πολὺ γεννήθηκα ἢ πολὺ νωρίς; Τί κάνω ἐδῶ ποῦ μένω;
Ὦ ἐσεῖς ὅλοι, ὁ πόνος μου βαθύς, παρακαλέστε τὸ Θεὸ γιὰ το [δυστυχισμένο!

Μετάφρ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

ΘΕΑΤΡΑ

ΚΥΒΕΛΗΣ (Θίασος Κυβέλης).—Τὸ 47 μὲ τὴν κ. Κυβέλη.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ (Θίασος Ἀργυροπούλου) «Νυμφίος ἀνύμφευτος».